

Universitäts- und Landesbibliothek Bonn

Index praelectionum auspiciis Augustissimi et Potentissimi Regis Friderici Wilhelmi III. in Universitate Fridericia Wilhelmia Rhenana ... publice privatimque habendarum

Universität <Bonn>

Bonnae, WS 1818/19(1818) - SS 1839

WS 1823/24

urn:nbn:de:hbz:5:1-14498

11

aus aufgelöstem
Sammelband

4° 76
1227
182

F

INDEX PRAELECTIONUM
AUSPICIIS
AUGUSTISSIMI ET POTENTISSIMI REGIS
FRIDERICI GUILELMI III.

IN
ACADEMIA BORUSSICA RHENANA
PER MENSES HIBERNOS A. CIOIOCCCXXIII - XXIV.
INDE A DIE XVIII OCTOBRIS
PUBLICE PRIVATIMQUE HABENDATUM.

4° HG 1227/182

BONNAE
LITTERIS C. F. THORMANNI.

INDEX PRÆFATIONUM

AUGUSTINUS ET POTESTAS IN ECCLESIA

FRIDERICUS GUILLIAMS III

ACADEMIA BORUSSICA LINGUARUM

PER MENSES JUNIUS A. MDCCCXXXIII. XVII

PER MENSES JULIUS A. MDCCCXXXIII. XVIII

PER MENSES AUGUSTUS A. MDCCCXXXIII. XIX

Haec
libro
quo
sani
car
m
liber
Vete
accepe
tamen
ipfi ill
dasse,
ubi eu
potera
libris
superv
inde,
quum
dubitat
reduxe
exempl
Neque
tis libr
non eff
otiosus
fatis cla
versuum
aberrat
idque z
vero il
hoc ag

ACADEMIAE RHENANAE
RECTOR ET SENATUS
CIVIBUS S.

Veterum librorum auctoritate confirmari quam vel ipse feceris vel ab alio factam acceperis emendationem, etsi omni tempore solet pergratum et acceptum esse, tamen, nisi per se firma sit et sua se virtute commendet emendatio, neque tibi ipsi illa commendationis accessio satisfacere, neque aliis persuadere, recte te emendasse, poterit. Documento est Catulli locus in Carmine nuptiali:

Non frustra meditantur: habent memorabile quod sit.

Nec mirum: tota penitus quae mente laborent.

Nos alio mentis, alio divisimus auris.

Iure igitur vincemur. amat victoria curam.

ubi eum versum, qui secundus est, quam otiosus esset, facile sentire viri docti poterant, et vero senserunt unus et alter. Iam talem versum quum abesse a bonis libris et fide dignis, quos enumerare non est huius loci, quamquam illud non supervacaneum erit monuisse, quod in Statii ille editione compareat, non sequi inde, eundem etiam in codicibus manu scriptis fuisse Statii: igitur a bonis libris quum abesse eum versum cognoveris, eoque poterit reliqua esse dubitatio? Sed dubitatum tamen est ab illis ipsis, qui suspecta versum auctoritate esse sciebant: reducerunt versiculum iam expulsum, et circumfertur ille etiamnum in Catulli exemplaribus. Vides, cui res ipsa non persuadeat, eum nec testibus habere fidem. Neque nos hoc quidem reprehendimus: immo collaudamus, et ipsi fortasse, invitis libris, teneremus versum, si bonus esset et Catallianus et aptus carmini. At vero non esse bonum, non aptum, demonstrari potest. Otiosum diximus: verum non solum otiosus est, sed etiam abundat; non solum abundat, sed prorsus languidam sententiae satis clarae amplificationem continet, factam puerili diligentia ab eo, qui proximorum versuum sensum et nexum declarare vellet. Vel sic tamen iste a mente poetae aberrat, dum ridiculum in modum auget virium in puellis contentionem. *Laborare*, idque *tota mente* et *penitus*, eius est, qui inventurus est, quod dicat. Puellae vero istae, quod diserte iuvenes monent, non *laborant* nunc quidem, sed tantum hoc agunt, ut memoria recolant et repetant secum antea excogitata et inventa.

Praeterea ne structura quidem verborum, *nec mirum quae*, valde placet. Haec fere obversabantur Scaligero scribenti ista: *Abest hic versiculus a nostro libro. Et profecto nullam bonam sententiam concepit.* Accedit aliud argumentum, quo primo nobis olim, quum aliquantisper haesitavissemus, certam factam esse mali poetae fraudem recordamur. Est hoc carmen amoebaeum, hac lege, ut nulla carminis pars sit, quin respondentem sibi habeat aliam partem eodem versuum numero; singulae partes, uno loco excepto, de quo statim dicetur, versu terminabantur intercalari. Factum est eam ad legem illud, quod exordium dici queat, bis quinque versibus constans, quorum quinque prioribus iuvenes, posterioribus puellae excitantur: sive ista inter iuvenum chorum et puellarum chorum distribuenda, sive uni ex iuvenibus et uni puellae adscribenda sint, sive omnia a nuncio quodam, vel, quod simplicissimum fuerit, ab ipso poeta cani singantur. Sequitur a v. 11. usque ad v. 19. locus, a responsione, ut videtur, exemptus: in eo noster versus inest: loquuntur iuvenes vel unus ex iuvenibus. Rursus illam legem observat pars huius carminis primaria, qua ipsa chororum concertatio continetur, inde a versu: *Hespere, qui coelo fertur crudelior ignis?* nam quae praecedunt omnia praeparatio tantum concertationis sunt, ut cognoscitur ex illo versu: *Dicere iam incipient, iam respondere decebit.* Sunt autem concertationis tres strophae, cum sua quaeque antistropa, quarum quae media est stropa et antistropa, perturbatam esse et lacunam habere animadverterunt viri eruditi: praeeunt semper puellae, respondent iuvenes. Denique fit conclusio, octo versibus, de quibus miramur elegantis viri, Mureti, sententiam: *hoc ab utrisque communiter cani videtur.* Obmutescere decebat virgines, quum victoriam se reportaturas esse in hoc certamine desperarent; non decebat, quae paullo ante castitatem celebravissent, mutato repente consilio, talia canere: *virginitas non tota tua est*, et quae seq. Immo haec iuvenes canunt, et egregie hoc ita institutum a poeta est, ut iuvenes, absoluta tertia concertationis antistropa, antequam novam exordiri stropham puellae possint, finem imposituri certamini, subita conversione facta, sponsam compellent, et morigerandum esse coniugi lepida et quasi iudiciali disputatione demonstrent. Hinc etiam est, quod in tertiae antistrophae fine non ponant versum intercalarem iuvenes. Haec omnia quem in finem disputata sint, non obscurum est. Scilicet etiam haec, quam conclusionem diximus, nihil habet quod respondeat. Verum prorsus incredibile est, duos extra ordinem et sine responsione relictos a poeta locos esse eo in carmine, cuius longe maximam partem artificiosa stropharum excellere compositione videmus. Itaque monstrabimus quid sit in duobus istis locis responsionis. Octo versibus conclusio, quam diximus,

constat; novem versibus iuvenum, quae est a v. 11. usque ad v. 19. oratio, si numeramus suspectum illum. Dele nostrum istum: habebis responsum. Respondent sibi oratio iuvenum ea, qua proluditur, et eorundem iuvenum oratio, qua finis imponitur concertationi: quo nihil fieri poterat aptius. Ac par erat, primas in istiusmodi carmine iuvenum partes esse et multo, quam puellarum, ampliores. Caeterum dubitare licet utroque loco, utrum chorus cantet iuvenum, an unus iuvenis,isque princeps iuvenum et totius ludi moderator.

Discessuri eramus a Catullo et acturi aliud. Sed placet paullulum morari in Catullo, cuius ut alias virtutes taceamus, nativa simplicitas et in simplicitate venustas semper novis eum, qui harum rerum sensum habet, delenimentis capit. Quamquam haec ipsa virtus est, quae assuetos aliorum poetarum lectioni interpretes latuit haud raro ac fefellit. Carmine xi. *Furi et Aureli, comites Catulli, sive in extremos penetrabit Indos*, et quae seq. Catullus, collaudata multis versibus Furii et Aurelii assiduitate, quos dicit se comites habiturum esse, quocumque ipse terrarum delatus fuerit, mox non, quod expectes post tam sollemnem obtestationem, magnum quiddam et grave, sed hoc petit ab illis: *Pauca nunciate meae puellae Non bona dicta: Cum suis vivat valeatque moechis*. Eius carminis priorem partem, quae in describendis terrae regionibus remotissimis versatur, vehementer olim admirabatur Doeringius: graviore nunc carminis genere uti, et sublimiori spiritu exurgere poetam, esse verborum delectum et ornatum plane lyricum; deinde, quod alteram partem attinet, hanc ingeniosam et admirabilem poetae inventionem esse dicit idem, quod inopinata conversione eludatur lectoris expectatio, et quod summam gravitatem repente excipiat lasciva levitas. Nos, quod pace viri clarissimi dictum sit, neque quid hoc sit artificii, eludere lectorem, intelligimus, neque sublimitatem illam valde admiramur aut Catullianum putamus, cumulare ornatus causa diversissimarum regionum descriptiones. Denique quum alibi Catullum acerbis in Furium et Aurelium versibus invehi constet, quod repugnare videtur nostro carmini, ut quo laudari spectatam Catullo Furii et Aurelii amicitiam interpretes sibi cum Doeringio persuaferunt omnes, Doeringius eam ob causam duo fuisse Furios, ad quos carmina Catullus scripserit, duo Aurelios fingit. Quae valde lubrica coniectura est. Magnas difficultates excitavimus, sed dirimentur verbo. Ironia est in exordio carminis nostri. Furius et Aurelius quod hominum genus fuerint, et quomodo usus illis Catullus sit, patebit conferenti Catulli carmina xv. xvi. xxi. xxiii. xxvi. quibus addendum de Furio c. xxiv. itemque, nisi fallimur, c. lxxxv. ad Iuventium. Fuerunt uterque egentissimi, qua de re multus est poeta;

usus est eorum consuetudine per aliquod tempus Catullus, sed ita, ut parvi semper eos aestimaverit et tractaverit negligentius: at tum, quum commisissent, ob quod irasceretur, non modico eos odio, quali Alphenum, quem magni fecisset antea, persequitur illo carmine, *Alphene immemor atque unanims false sodalibus*, sed acerbitate infectatus est ea, quae animum testatur iam ante acceptam iniuriam frigidum et nullo verae benevolentiae sensu commotum. Cum his optime nostrum carmen conspirat, quo quod ubique terrarum Furium se atque Aurelium dicit *comites* habiturum esse poeta, non est sincera verae amicitiae collaudatio, sed per hyperbolen castigat ac perstringit importunam istorum hominum assiduitatem. Atque talibus hominibus mandare istud ad puellam, *cum suis vivat valeatque moechis*, decebat: non solemus enim tam inhumana mandare iis, quos magni facimus. Etiam illud ironicum est, *omnia haec, quaecumque feret voluntas Coelitus, tentare simul parati*: est enim *πανδημιώτερον*, quam pro Catullo. Aliter ille cum amicis, Verannio, Fabullo, Calvo, Caecilio.

Iam quod significatum est, aliud esse, de quo agere Vobiscum, Cives, constituerimus, id aliud ea spectat, quae alio tempore coram Vobis disputavimus. Quibus quum inventa sint quae addi possint, nihil obstat, quo minus eodem loco ea et eadem opportunitate, qua audivistis illa, addantur. Sunt autem duo. Quorum unum ad *Pacuvii Duloresten* pertinet. De quo quum differebamus, testem omnium omnium, qui eam fabulam commemorant, facile antiquissimum. Is est Lucilius lib. XIX. ap. Prisc. X. p. 907. vel in Lucilii Reliquiis a Doufa collectis et denuo editis cum Cenforino e recensione Havercampi p. 568.

Rausuro Tragicus qui carmina perdit Oreste.

Pacuvii Dulorestes quum agebatur aliquando, accidit, histrionis culpa, qui Oresten agebat, qui histrio raucus factus esset, ut displiceret fabula vel risu exciperetur. Lucilius fortasse eo loco miseram esse tragicorum poetarum sortem demonstrabat, ut quorum salus posita in histrionum dexteritate esset. Male verum istum cum aliis in centonem coegit Doufa p. 444. Memoria dignum est, quod Gellius scribit XVII. XXI. extr. *neque magno intervallo postea Q. Ennius, et iuxta Caecilius, et Terentius, ac subinde et Pacuvius, et Pacuvio iam sene Accius, clariorque tunc in poematis eorum obtrectandis Lucilius fuit.* Eorum quod dicit, intelligendum esse videtur de proximis, Pacuvio et Attio. Lucilius XXIX. ap. Nonium v. *exordium*: *Utrum tristis contorto aliquo ex Pacuviano exordio.* Ut versum constaret, *utrum* scripsimus, cum Doufa et cum Parisina Nonii a. 1583. et Gothofredo. Vulgata scriptura, velut Romanae per Georg. Lauerum et Parmensis

a. 1480. est *Virum*. Mercerus nescio unde, *Verum*. Porro ad Chrysen fortasse Pacuvii referendum, et ad eum quidem locum, ubi de ortu Chrysis iunioris exponebatur, Lucilii ex eodem, ut traditur, libro XXIX. fragmentum apud Non. v. *signatam*, quod sic emendavimus: *rimam Chrysi eum negat signatam reddere. Eum*: Agamemnonem. Quis sit qui *negare* illud dicitur, incertum est; sed fortasse Apollo est. Vulgo legitur: *Primam crasicum n. s. r.* Haec saltem aliorum commentis praestant: eius, qui omnia perturbat hoc loco, Merceri; vel illorum, qui lapsum esse in voce *signata* interpretanda Nonium existimabant: inter quos Vossius Etymol. L. L. v. *signum*. Ipsi tamen, ut verum fateamur, emendationis nostrae nonnisi eam partem tenemus, qua corruptum illud *primam* correximus: qua emendatione nihil censemus verius esse. Sana videntur reliqua: *Chrysi cum negat s. r.* prorsus ut veteres libri, in quibus *crasicum*. Est autem hic quoque trochaicus, capite truncatus. *Chrysi cum*, referente Doussa, etiam Scaliger legebat: nescimus, quo loco; neque reliqua quomodo acceperit, nobis quidem constat. Sensus divinatione assequutus est Doussa. Nempe lepida Lucilius paraphrasi expressit Agamemnonis verba ex primo Iliadis: τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω - ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν. *Negat reddere*, ut Terentius Andria II. III. 5. *negaris ducere*. Itaque hic cum Pacuvio nihil Lucilio erat. Verum alibi Lucilium, vel obtrectaturum tragicis poetis, vel parodia ludentem, ut faciunt comici poetae graeci, multa scripsisse in tragoediam, tum Gellio credimus, tum fortasse ex ipsis Lucilii reliquiis eo ioci genere non raro usum poetam esse, evincetur. Non damus enim studiose conquisita, sed quae occurrerunt obiter inspicienti Luciliana. Ut est in fragmentis libri XXVI. unum et alterum, quo respici ad tragoediam videtur: inter quae illud, quod apud Doussam LXVIII. ex Nonio v. *contemnificum*. Quamquam hoc quidem alius quaerat an forte coniungendum sit cum eo, quod tractabamus modo. Magniloquentiam tragicam exagitat Lucilius lib. V. ap. Non. v. *pecus: lascivire pecus iussit* (Lauerus et Parmensis: *iussi*) *rostrique repandum*. Pacuvii versus erat: *Nerei repandirostrum, incurvicervicum pecus*: quem versum sic trochaeis metiendum et in illo loco coniicimus inferendum esse, quo Graecorum ab Ilio profectionem describebat Pacuvius. Quo loco eiusdem navigationis apud Livium in Aegistho descriptionem Pacuvius videtur aemulatus esse. Lucilius vero, inversa compositione, *rostri repandum* fecit, idque per tmesin extulit, libertate prorsus Luciliana. Disputaturi etiam eramus de compositione nominis *Dulorestes* quaedam non trita. Sed haec fortasse alium locum invenient. Omnino tenendum est, si quis Scriverii Collectanea repetere nova editione in animum induxerit, vix dici posse, quantum Scriverius colligendi

et emendandi laborem reliquerit futuro editori. Etiam colligendi: fragmentorum enim non contemnenda fieri accessio poterit. Afferemus ex hoc genere unum, novum et qui ineditus dici queat, *Pacuvii* versum. Recordati sumus paullo ante, quum Catullus in manibus erat, et digna res est, quae narretur. Igitur in Catulli carmine XVII. ubi de ponte sermo est, versum 6. quem sic scriptum habet: *in quo vel salisubsuli sacra suscipiuntor*, his verbis explicat Muretus: *ita latus, firmusque, ut etiam possit Martis sacra peragentes salios sustinere. Salisubsulum vocat Martem Pacuvius*,

Pro imperio sic Salisubsulus vostro excubet.

Quem versum quum etiam Scaliger agnovisset et in usum convertisset suum, contra dicere I. Vossius, ut solet, confidenter coepit: mirari Scaligerum, qui fraudem non detexerit: nam meram hanc fraudem esse, quum iste versiculus nusquam alibi exstet, nec Pacuvium, sed Muretum habeat auctorem. Meruit confidentia assensum, et post Vossium certatim spurium esse versum et fraudem hanc esse Mureti repetierunt alii: Gutberlethus de Saliis p. 112. Fabricius B. Lat. tom. III. p. 237. Ern. et inter Catulli interpretes Doeringius; Corradinus autem de Allio non hoc, sed corruptum esse Pacuvii versiculum pronunciabat. Enimvero in his primo videndum erat, an probabile esset, talem placuisse Mureto fraudem. Nam quod alio tempore fictis a se versibus Muretus Scaligerum decepit, quae res primam Vossio suspicionem de Pacuvii versu peperisse ac fidem Vossio fecisse apud alios videtur: aliud est, fingere versum et vendere rivali tuo, ut ille decipiatur; aliud, et minus dignum Mureto, versum fingere in fraudem omnium, quo commendes tuam alicuius scriptoris interpretationem. At quicquid aliquis sentiat de improbitate Mureti, certum est, hic illum bona egisse fide. Non primus enim Pacuvii versum protulit, sed repetiit ab alio proditum. Non ubique reperitur et multos latuit Catullus Venetiis per Georgium de Rusconibus MDCXXI. editus hac inscriptione: *Alexandri Guarini Ferrariensis in C. V. Catullum Veronensem per Baptistam patrem emendatum Expositiones*. In eo ad versum Catulli sic editum: *in quo vel salisubsuli sacra suscipiantur*, haec scribit Alexander Guarinus, Expof. fol. XVII. *cum versus iste corrupte legeretur adeo ut doctorum ingenia torqueret, Pater meus ipsum corruptissimum et paene mortuum sic vitae restituit, cuius quidem sensus erit, — ut in eo suscipi possint sacra martis, quae saltando a salis celebrabantur, — Salisubsulus enim uti in antiquorum monumentis reperi mars a veteribus dictus est. Pacuvius in armorum iudicio, pro imperio salisubsulus si nostro excubet.* Guarinum saepius vel nominat vel non nominatum respicit Muretus, ut dubium

non si
pit: q
lum fu
cit, n
Veron
bimus
expec
est au
tem il
niores.
morab
egregie
Catullo
suscrip
vimus,
libris.
tullus
fuisse
ut par
de ma
quod e
rum, q
cul du
It vos
logis.

H
non in
quod d
larum
logos v
tuissem
quam
quod n
posthab
non pu
gere.
et cui
Sed ma
sic loq
usitatu
est JV.

non sit, quin Pacuvii quoque locum debeat eidem. Scaliger autem a Mureto accepit: quippe non putamus, Scaligero, in Catullo versanti, Guarini praesto libellum fuisse: nam quod semel ille, in Eleg. ad Manlium, *Garini* mentionem facit, non videtur ibi de Alexandro aut Baptista, sed magis de antiquo illo Guarino Veronensi cogitavisse. Iam quid censebimus de Pacuvii versu? Pro genuino habebimus et Pacuviano, donec aliquis alium auctorem demonstraverit. Id vero non expectandum est ut fiat. Guarinus saltem iste hac fraudis suspitione aut maior est aut minor; neque hoc uno tantum exemplo constat, quaedam habuisse aetatem illam sibi propria antiquorum auctorum scripta vel codices his nostris pleniores. At mirationem facit vox *Salisubsulus*. Fatemur: sed quis damnet? Non morabatur illa Muretum, Scaligerum, Vossium Etymolog. L. L. v. *salio*. Et egregie se invicem tuentur Pacuvius et Catullus. Non est enim dubium, quin veram Catullo scripturam Baptista Guarinus restituerit: *in quo vel Salisubsuli sacra suscipiantur*: docent libri. De sensu cum Guarino convenit ei, quem supra audivimus, Mureto: sed minus bene Muretus *susciuntor* legit, quod longius recedit a libris. Scaliger: *Salisubsuli sacra suscipiunt*, ut Martis cognomen ad Salios Catullus transtulerit. Ex Guarino hoc nunc primum didicimus, in *Armorum Iudicio* fuisse versum Pacuvii. Deinde tantam apud nos Guarini auctoritatem esse decet, ut parte tantum Mureti emendationis recepta, sic versum scribamus:

pro imperio si Salisubsulus nostro excubet:

quod etiam a Graeco dici potuit, et ad Graecos. Monemus hoc propter Scaligerum, qui versum Pacuvianum, scilicet qualem accepisset a Mureto emendatum, procul dubio esse ex fine Prologi cuiusdam scribit, ut illud Plautinum, in *Afinaria*, *Ut vos item alias, pariter nunc Mars adiuvet*. Et sunt similia in aliis Plauti prologis. Verum istam nunc apparet parum certam coniecturam esse.

Hoc unum erat, eorum, quae ante annum scripsimus, additamentum fortasse non iniucundum. Alterum tale est, ut paratum nobis pro aris et focis certamen, quod dicitur, videatur esse. Scilicet ea praefatione, qua praefabamur Indici scholarum aestivalium a. CIOIOCCCXXI. quum Callimacho ex corruptis apud Etymologos verbis vel verborum potius reliquiis primi nos suum sensum et versum restituissemus hunc:

ὄγκορον ὀφθαλμοὶ γὰρ ἀπειδέες, ὅσoron ἀκονὴ εἰδυλῆς:
quam imperiti oculi, tam sunt aures gnarae: in quo versu nihil inesse, quod non deceat Callimachum, prudenter admonebamus: amicus quidam noster, posthabita admonitione ista, et aliud in sententia versus Callimachei vituperavit, quod non putamus ab eo factum esse serio, et negavit, se ὅσoron ad ὄγκορον relatum intelligere. Mirati hoc sumus, ut in eo, qui et ipse accuratae doctrinae laude excellit, et cui persuasum esse poterat, non temere nos talia illaturos in Callimachum fuisse. Sed magis tamen mirati sumus, quum ille, postquam significatum ei a nobis esset, sic loqui Alexandrinos, ut ὅσoron - ὅσoron et τόσoron - τόσoron dicant, pro eo quod usitatus: ὅσoron - τόσoron, τόσoron - ὅσoron: quam in rem Theocriti exemplum, quod est IV. 39. tum Callimachi h. Apoll. 94. et quae ibi interpretes, proferebamus:

quum ille, inquam, auctoritatē exemplorum nostrorum, quae proba esse intelligeret, elevaturus, novam nuper regulam finxit hanc: potuisse dici, eodem litterarum numero, ὅσων - ὅσων, vel ὁκκόσων - ὁκκόσων, non potuisse ὁκκόσων - ὅσων. Quae nobis tam videntur subtiliter disputata esse, ut iam nostrum sit illud dicere: *non intelligo*. Quodsi alibi promiscue usurpantur ὅσων, ὅσων, ὁκκόσων, ut usurpavit promiscue Callimachus h. Cer. 31. quem tamen locum non propter hoc, sed ad communendam in Callimachi fragmento formam poeticam ὁκκόσων apponimus: demonstrandum erat, cur quod alibi fieri licet, id non possit fieri in ista loquutione. Quod numquam demonstrabitur. Sed mox ille sentiet nobiscum. Caeterum perquam singulare et Alexandrinorum, ut suspicamur, proprium est ὅσων - ὅσων: exempla nobis quidem praeter Theocriteum illud et hoc, quod Callimacho reddimus, cognita nulla. Aliquanto frequentius alterum est, τόσων - τόσων: certe licet iam Pindarus τόσων γε - τόσων, Nem. IV. init. ubi ea de re Hermannus monuit. Estque hoc ab analogia satis firmatum, si quidem demonstrativis a littera τ incipientibus mature uti coepit pro relativis graecus sermo, metri causa maxime, ad vitandum hiatus. Cf. Hermann. ad Hom. h. Cer. 66. Verum Alexandrini, ut sunt interdum analogia supra modum confidentes, qua de re acute quaedam Buttmannus in Lexilogo, etiam inverla ratione relativo uti pro demonstrativo et ὅσων - ὅσων dicere ausi sunt pro eo, quod debebat esse ὅσων - τόσων. Regulam autem in hoc genere deprehendas nullam, nisi quod illud observatum tam a Pindaro quam ab Alexandrinis videmus, ut licentia non sit nisi in posteriore orationis membro, at in priore, ubi relativum sensus postulet, etiam forma relativi, ὅσων, ubi demonstrativum sensus requirat, etiam forma demonstrativi, τόσων, servetur. Et sane hoc observandum erat, ut ne ambigua dictio fieret. Denique monemus, ex elegis fortasse Callimachi nostrum illud fragmentum esse. Non dissimilis aurium in fragm. CVI. laudatio est.

Sed quoniam memoriam redintegravimus agitatae inter Veteres disceptationis de oculis atque auribus, de qua disceptatione quum coram Vobis, Cives, exponeremus, hanc a nobis in fine admonitionem addi meministis, quantumvis licet utilitate aures excellent, nihil tamen illas posse, nisi comitem ac ducem habeant *mentem*: eam admonitionem, quam sponte patet pertinere etiam ad oculos, hac quoque opportunitate inferemus, poetae verbis conceptam ita, nihil ut possit praeclarius dici vel artium studiosis accommodatius. Is Epicharmus est, comicae sapientiae magister disertissimus, cuius apud Aristotelem Problem. sect. XI. 33. apud Plutarch. De fortuna aut virtute Alex. orat. II. pag. 336. B. et Tzetzen in Lycoph. v. 17. versus latet:

νοῦς ὁρᾷ καὶ νοῦς ἀκούει, τὰλλα κωφὰ καὶ τυφλά.

D. Bonnae, XVIII. Cal. Septembres, CIOCCCCXXIII.

GE

Theolog
sexies p
riam de
illam se

F.
lectioni
ralismu
logiae c
ctionem
doctrina
atque h
dogmati
partem

IG
interpre
eorum,
Historia
rabit, q

I.
epistola
hebd. in
eorum,

PRAELECTIONES

I. ORDINIS THEOLOGORUM CATHOLICORUM.

1. *Professorum ordinariorum.*

GEORG. HERMES Dr. *publice* Introductionem philosophicam in universam Theologiam tradet ex libro suo: *Einleitung in die christkatholische Theologie* Th. I. sexies per hebd. hor. IV. *privatim* docebit aut Theologiam dogmaticam aut Historiam dogmatum christianorum, utram alteri praeoptaverint auditores, hanc ternis, illam senis per hebd. lectionibus, h. X.

F. IOS. SEBER Dr. *publice* Theologiae dogmaticae partem priorem quaternis lectionibus h. VIII. docebit, respecturus quae Rationalismum inter et Supernaturalismum est controversiam; *privatim* Encyclopaediam et Methodologiam Theologiae christianae catholicae bis per hebd. hor. V. tradet. Item Ecclesiae constructionem tum historicam tum philosophicam, et, quae cum ea intime cohaeret, doctrinam de Sacramentis cultuque externo; aut Iacobii, Kantii, Fichtii, Schellingii atque Hegelii systemata Philosophiae exponet, ita, ut, quid valeant in Theologiam dogmaticam et moralem, patefiat, bis vel ter per hebd. Denique Theologiae moralis partem priorem tractabit, quater per hebd. h. vesp. V.

IGNAT. RITTER Dr. *publice* epistolas S. Ignatii ex edit. Caroli Thilonis interpretabitur bis p. h. item *publice* Evangelium S. Matthaei in usum imprimis eorum, qui exercitation. homileticis operam daturi sint, interpretabitur; *privatim* Historiam ecclesiasticam a pontificatu Gregorii M. usque ad nostra tempora narrabit, quinquies per hebd. h. IX. Exercitationes homileticas moderabitur bis p. h.

2. *Professoris extraordinarii.*

I. M. A. SCHOLZ Dr. *publice* Prophetas minores explicabit ter p. h. *privatim* epistolas S. Pauli ad Romanos et Hebraeos quater, epistolas catholicas bis per hebd. interpretabitur, et librum Iosue ter p. h. grammatice explicabit, in gratiam eorum, qui linguam hebraicam addiscere cupiunt.

II. ORDINIS THEOLOGORUM EVANGELICORUM.

1. *Professorum ordinariorum.*

IO. CHR. GUIL. AUGUSTI Dr. *publice* d. Ven. et Sat. h. XII. Introductionem historicocriticam in Theologiam patristicam, e suis thesibus Latino sermone tradet. *Privatim* sexies h. XI. Historiam dogmatum chr. duce libro suo: Lehrbuch der christl. Dogmen-Geschichte Edit. tert. Lips. 1820. 8. enarrabit. Item diebus Lun. Mart. Merc. et Iov. h. XII. Iesaiæ vaticinia interpretabitur.

G. CHR. FR. LÜCKE Dr. *publice* Historiam ecclesiasticam recentiore inde a sacrorum emendatione enarrabit, trinis lectionibus hora V. *privatim* Encyclopaediam et Methodologiam Theologicam ex schedulis suis tradet, quaternis lectionibus h. IV. Epistolas S. Pauli ad Thessalonicenses, Galatas atque Romanos interpretabitur, praemissis de vita et scriptis Pauli apostoli commentariis, sexies h. X.

I. CAR. L. GIESELER Dr. *publice* grammaticam Graecae, qua scriptores Novi Testamenti utuntur, dialecti exponet ad Wineri librum: Grammatik des Neutestamentlichen Sprachidioms Leipzig 1822. horis binis; *privatim* Historiae ecclesiasticae partem primam inde ab ecclesiae primordiis usque ad Gregorium Magnum enarrabit ad librum propediem edendum: Lehrbuch der Kirchengeschichte, Bonn b. Marcus, sexies h. VIII. Isagogen in libros Veteris Testamenti tradet ad de Wettii librum: Lehrbuch der historisch-kritischen Einleitung in das Alte Test. 2te Aufl. Berlin 1822. quater h. V.

CAR. IMMAN. NITZSCH Dr. *publice* trinis diebus h. III. Historiam Ministerii Ecclesiastici tradet; *privatim* quaternis diebus h. VIII. docebit Theologiam Dogmaticam, eandemque disciplinam die Ven. h. III. latine colloquendo repetet.

2. *Professoris extraordinarii.*

CAR. HENR. SACK Dr. *publice* librum Geneleos interpretabitur, bis p. h. *privatim* Theologiam quam vocant practicam docebit, iunctis exercitiis homileticis, quater p. h. hora V.

III. ORDINIS IURISCONSULTORUM.

1. *Professorum ordinariorum.*

FERDINANDUS MACKELDEY Dr. *publice* die Saturni h. VIII. et IX. selecta capita doctrinae Pandectarum exponet; *privatim* Pandectas ipsas adhibito

libro f
hora V
IC
vatim
p. heb
FE
semel
V. et
Histori

C
ad libr
des Na
hebd. I
XII. Iu
Idem t
gemein
docebit
M.
stitution
Ius pri

CA
german
commu
clesiasti

GE
dieb. M
quater

libro suo: Lehrbuch des Röm. Rechts Ed. V. quinis prioribus hebdom. diebus hora VIII. IX. III. docebit.

IO. CHRIST. HASSE Dr. *publice* Ius Dotium die Sat. h. VIII. exponet; *privatim* Ius Germanicum privatum quotidie h. X. Institutiones iuris Romani quinquies p. hebd. h. XI. Ius hereditarium Romanorum quater p. hebd. h. VIII. docebit.

FERD. WALTER Dr. *publice* selecta capita Antiquitatum iuris Germanici semel hora XI. exponet; *privatim* Ius civile Francogallorum novies per hebd. h. V. et VI. Historiam iuris Romani ad Hugonis V. Cl. librum sexies hora XII. et Historiam iuris Germanici publici et privati quinquies hora XI. docebit.

2. Professorum extraordinariorum.

C. A. DE DROSTE - HÜLSHOFF Dr. *privatim* docebit Ius naturale, ad librum, quem per semestris aestivi decursum ipse edet sub titulo: Lehrbuch des Naturrechts oder der Rechtsphilosophie, Bonn b. Ad. Marcus, quinquies per hebd. hora IX. Ius publicum Germaniae duce Klübero quinquies per hebd. h. XII. Ius ecclesiasticum Catholicorum et Evangelicorum quinquies per hebd. h. VIII. Idem theoriam processus civilis communis ad librum: Lehrbuch des deutschen gemeinen ordentlichen Processes von Martin etc. quinquies p. hebd. hora IV. docebit.

M. IOS. EULER Dr. *publice* ter p. hebd. h. VII. duos posteriores *Gaii* institutionum commentarios interpretabitur; *privatim* singulis diebus h. X. et XI. Ius privatum Borussiae tradet.

3. Privatim docentis.

CAR. ERNEST. IARCKE Dr. *publice* Historiam iuris et processus criminalis germanici in medio aevo narrabit bis p. h. *privatim* Ius criminale in Germania commune, nec non Borussiae et Francogallicum, senis diebus h. XI. item Ius ecclesiasticum Evangelicorum et Catholicorum explicabit singulis diebus h. X.

IV. ORDINIS MEDICORUM.

1. Professorum ordinariorum.

GE. GUIL. STEIN Dr. *publice* Historiam litterariam artis obstetriciae tradet dieb. Mercurii et Saturni hora XI. *privatim* theoriam et praxin artis obstetriciae quater per hebd. hora. XI. et XII. docebit; item de morbis mulierum quater

p. hebd. hora IV. differet; *privatissime* operas in Xenodochio obstetricio more fueto continuabit.

PH. FRANC. A WALTHER Dr. *publice* bis p. hebd. fascias et deligationes chirurgicas explicabit; *privatim* chirurgicas operationes in cadaveribus, nec non instrumentorum apparatus ad illas perficiendas idoneos demonstrabit, quater hor. III. pomeridiana. Idem doctrinam de morbis oculi humani petentibus offert; lectiones clinicas chirurgicas et ophthalmiatricas singulis diebus hor. X. in nosocomio illis dicato et in policlinico instituto tradet; denique *privatissime* cursum operationum chirurgicarum complebit, quo auditores ad illas, quotquot sunt, omnes perficiendas in cadaveribus sese exercebunt.

CAR. IOS. HIERON. WINDISCHMANN Dr. *publice* Pathologiam generalem tribus horis adhuc determinandis docebit.

CHR. FR. HARLESS Dr. lectionibus *publicis* exponet doctrinam de inflammationibus tam veris, quam spuris et putatis, earumque curationibus diversis, bis terve in hebd. hor. V. *Cornel. Celsi* libros I. et II. semel in hebd. ore latino explicabit. *Privatim* tradet Materiam medicam sexies h. XII. Pathologiam generalem cum Semiotice general. iunctam quinquies h. IX. aut si magis conveniet, Pathologiam et Therapiam morborum puerorum, ter h. c. Offert denique praelectiones in Medicinam forenses desideraturis.

C. MAYER Dr. *publice* Anatomiam chirurgicam bis per hebd. horis et diebus adhuc indicandis exponet; *privatim* Anatomiam corp. hum. specialem quotidie hor. II. diebus Veneris et Saturni insuper h. III. tradet; denique Anatomiam pathologicam et Medicinam forenses desiderantibus offert.

F. NASSE Dr. *publice* Therapiam generalem tradet bis per hebd. dieb. Merc. et Sat. h. XII. *privatim* Clinicum reget medicum singulis diebus hor. XI. Physiologiam docebit hominis et comparatam sing. dieb. h. V. Therapiam specialem morborum acutorum et chronicorum h. XII. quat. p. hebd. et h. VI. sing. dieb.

CH. H. ERNESTUS BISCHOFF Dr. *publice* isagogen anthropologicam in Medicinam forenses, prae primis iuris studiosis destinata ter p. hebd. tradet, horis deinde indicandis; *privatim* Pharmacologiae s. Materiae medicae cursum primum quotidie h. IV. vel, prout plurimis commodum erit, cursum integrum horis duabus per diem, locupletissimo pharmacorum apparatu illustratum atque ex filo proprio brevi edendo; item Medicinam forenses tam medicinae quam iuris studiosis destinata quater p. hebd. hor. IX.

2. *Professoris extraordinarii.*

IOS. ENNEMOSER Dr. *publice* Historiam naturalem generis humani bis p. h. *privatim* Pathologiam generalem cum semiotice coniunctam tractabit, quinquies; de morbis psychicis differet quater p. hebd.

3. *Privatim docentium.*

C. G. C. BISCHOF Dr. *privatim* Chemiam forensensem experimentis illustrandam duabus per hebd. horis commodis tradet.

TH. FR. LUD. NEES AB ESENBECK Dr. *privatim* diebus Merc. Iov. Ven. et Sat. h. X. Pharmaciam practicam docebit.

M. I. WEBER Dr. et Professor, *publice* bis per hebd. Osteologiam comparatam, *privatim* Osteologiam et Syndesmologiam corp. hum. ter per hebd. exponet; *privatissime* Neurologiam corp. humani quater per hebd. explicabit.

V. ORDINIS PHILOSOPHORUM.

1. *Professorum ordinariorum.*

CAROL. FRID. HEINRICH Dr. *publice* praecepta Artis Latine scribendi tradet; *privatim* h. IX. diebus quaternis Ciceronis de Re publica libros, nuper detectos, interpretabitur; item h. III. totidem diebus Homeri Odysseam enarrabit. Cum Seminarii Regii Philologici Sodalibus Quintiliani librum decimum pertractabit, et eorundem ceteras legitimas exercitationes reget, h. X.

C. D. HÜLLMANN Dr. *publice* Historiae civilis medii aevi partes selectas tractabit binis dd. h. V. *privatim* Historiam veteris aevi universam senis dd. enarrabit h. IX.

C. CH. G. STURM Dr. *publice* scholas practicas Agronomiae et Agriculturae instituet; *privatim* praecepta praxeos cameralis proprio compendio usus docebit hor. X. Architecturam cameralis ex dictatis proponet hor. III. Oeconomiam publicam et politicam ad suum compend. hor. IV. tradet.

F. TH. WELCKER Dr. *publice* Horatii odas commentabitur binis diebus vel trinis h. V. *privatim* Historiam litteraturae Graecae, quinquies per hebd. h. VI. Encyclopaediam philologicam tradet bis h. V.

CAR. IOS. HIERON. WINDISCHMANN Dr. *publice* ter p. hebd. h. XI. Systemata philosophica praecipua critice perlustrabit; *privatim* Ius naturale quater p. hebd. h. XII. dieb. Lunae, Merc. Ven. et Saturni exponet.

CAR. DIT. A MÜNCHOW Dr. *publice* elementa Calculi variationum die Sat. h. XII. exponet; *privatim* aut Astronomiam aut Geometriam analyticam eadem hora quinquies p. hebd. et Physicam experimentalem hor. X. sex. p. hebd. docebit.

C. G. NEES AB ESENBECK Dr. *publice* diebus Martis et Iovis hor. IX. fructus et semina plantarum demonstrabit; *privatim* diebus Lunae, Martis, Merc. et Iovis h. VI. vespert. Elementa scientiae naturalis, e philosophia haurienda, Schellingio duce, tradet.

A. G. A SCHLEGEL Dr. *publice* tractabit Historiam litterarum Francogalliarum, bis p. hebd. *privatim* tradet Historiam linguae ac poësis Theotiscaë, quinis per hebd. horis; priorem partem Historiæ antiquæ, a primordiis inde generis humani usque ad Cyri aetatem, quinis p. hebd. horis absolvet; *privatissime* Elementa linguae Brachmanum sacrae exponere perget.

E. M. ARNDT Dr. Lectiones suas iusto tempore continuabit.

A. GOLDFUSS Dr. *publice* bis p. hebd. h. II. descriptionem physicam regionum et populorum novi orbis indigenorum tradet; *privatim* Historiam naturalem generalem et specialem senis diebus h. III. docebit et cursum mineralogicum dd. quinis h. XII. instituet.

I. F. F. DELBRÜCK Dr. *publice* Historiam litterarum germanicarum enarrabit quater p. h. h. XI. *privatim* Rhetoricam tradet quater p. h. h. VIII. item aut Platonis Phaedonem aut Ciceronis de officiis libros interpretabitur bis p. h. h. VIII. denique ad exercitationes patrio sermone dicendi, scribendi, recitandi bis p. h. moderandas desiderantibus operam suam offert.

G. A. DIESTERWEG Dr. *publice* bis p. h. h. comm. in Apollonii Pergaei libros de Inclinationibus, de Tactionibus, de Sectione rationis et de Sectione spatii commentabitur; *privatim* Elementa Matheos senis praelectionibus h. VIII. Trigonometriam binis h. VI. et Mathesin applicatam, vel Elementa Calculi differentialis et integralis quat. praelectionibus h. VI. proponet.

G. FREYTAG Dr. *publice* Lectiones Arabicas ter p. hebd. instituet; *privatim* Elementa linguae Hebraicae h. VI. vespert. sexies tradet; Genesin interpretabitur historice et grammaticè, quaternis diebus h. XII.

AUG. FERD. NAEKE Dr. *publice* binis vel ternis diebus h. XII. Plauti Captivos et Trinummum enarrabit; *privatim* Sophoclis Electram interpretabitur, quater p. hebd. d. Lunae, Martis, Iov. et Ven. h. XI. idem in Seminario philolo-

gico Pl
exercita

IAO

flica q

IX. exp

CH

Aristote

eadem l

Veneris

C.

modis t

abit; p

der rein

Techno

quinquic

PH

interpre

ticen to

Martis,

narum

glicae

horis d

FR

tionem,

hebd. h

suum: J

hora; i

Martis,

E.

corum

recentio

gico *Platonis Alcibiadem secundum* interpretandum proponet et reliquas Sodalium exercitationes moderabitur h. X.

IAC. NOEGGERATH Dr. *publice* semel per hebd. hora IX. itinera geognostica quomodo instituenda sint docebit; *privatim* Geognosiam quater per hebd. h. IX. exponet, et Atmosphaerologiam docebit quater hora XII.

CH. A. BRANDIS Dr. *publice* dd. Martis et Veneris h. II. *Metaphysicorum Aristotelicorum* potiora quaedam capita interpretabitur; *privatim* rel. diebus hora eadem Philosophiae aevi christiani historiam exponet; dieb. Lunae, Mart. Iov. et Veneris h. III. Metaphysicam ac philosophiam religionis docebit.

C. G. C. BISCHOF Dr. *publice* Chemiae historiam duabus p. h. horis commodis tradet, praeterea exercitationes in Laboratorio chemico practicas continuabit; *privatim* docebit Chemiam puram experimentalem ad librum suum: *Lehrbuch der reinen Chemie*, Bonn 1825. dieb. Lunae, Mart. et Merc. horis XI. et XII. Technologiam secundum Poppii librum: *Lehrbuch der speciellen Technologie* 1819. quinques p. hebd. hora mat. VIII.

2. Professorum extraordinariorum.

PH. STRAHL Dr. *publice* Shakespearii tragoediam: *Romeo and Iuliet*, interpretabitur bis per hebd. hora XII. diebus Merc. et Saturni; *privatim* Statisticen totius regni Borussiae exponet quaternis per hebdom. horis h. V. dd. Lunae, Martis, Iov. et Veneris; iisdemque diebus h. VI. tradet *Encyclopaediam*, doctrinarum studium historiae illustrantium. Praecepta Francogallicae linguae aut Anglicae aut Russicae scholis privatis aut privatissimis binis aut pluribus per hebd. horis deinde designandis tradenda offert.

FR. VAN CALKER Dr. *publice* universalem in philosophiae studium Introductionem, nec non *Encyclopaediam* et *Methodologiam* philosophiae docebit bis p. hebd. hora VII. matut. diebus Merc. et Saturni; *privatim* Logicam ad librum suum: *Denklehre oder Logik und Dialectik*, Bonnae editum 1822. quater p. h. eadem hora; item Psychologiam puram et applicatam quater p. h. hora V. diebus Lunae, Martis, Iov. et Veneris; Ius naturale et Politicam quater per h. hora VI. tradet.

E. D'ALTON Dr. *publice* semel p. h. Archaeologiam architecturae Graecorum atque Romanorum docebit; *privatim* ter p. h. Artium medio aevo et recentiori tempore usque ad hunc diem historiam horis commodis tradet.

TH. FR. LUD. NEES AB ESENBECK Dr. *publice* semel per hebd. historiam plantarum cryptogamicarum tradet.

TH. BERND Dr. *publice* artem diplomaticam universalem quater per hebd. tractabit; item *publ.* institutiones practicas de arte diplom. una hora per hebd. continuabit.

FR. DIEZ Dr. *publice* bis p. h. poemata aliquot italica recentioris aevi praestantiora explicabit; item carmen epicum, vetere lingua hispanica compositum, de rebus gestis Roderici Cidi, ex Schuberti editione (Bibliotheca castellana, portuguesa y proenzal T. I.) interpretabitur totidem diebus. *Privatim* historiam litterarum amoeniorum apud Italos et Hispanos enarrabit, ternis per hebd. diebus; linguae italicae, hispanicae et lusitanae praecepta tradet. Idem linguae Germaniae superioris, quae saeculo XIII. floruit, initia exponenda offert.

3. *Privatim docentium.*

GUIL. ESSER Dr. *publice* Encyclopaediam Philosophiae studiorum exponet bis p. h. *privatim* Psychologiam empiricam tradet sexies hora V. item Logicam ex libro suo docebit quinquies h. X. matut.

PET. IOS. ELVENICH Dr. *privatim* Metaphysicam tradet quinquies p. hebd. hora VII. mat. item interpretandis *Xenophontis* Memorabilibus Socratis philosophiam et rationem docendi Socraticam adumbrabit; item Syntaxin linguae Latinae coniunctam cum exercitationibus latine scribendi docebit, rationem simul Grammaticae universalis habiturus, quater p. h. Denique *privatissimas* lectiones ex genere studiorum philologico desiderantibus offert.

ARTES ELEGANTIORES.

Artem delineandi et pingendi docebit C. G. TISCHBEIN, pictor.

B. HUNDESHAGEN Philos. Dr. et Architectus, *publice* in selecta Vitruvii capita commentabitur vel de Genio Architecturae medii aevi semel h. XI. *privatim* Encyclopaediam Architecturae, praecipue historicam eius partem, conspectum suum Bonnae 1820. editum sequuturus, tractabit quinquies h. III. item Architecturae partem specialem theoreticam, vel practicam ex conspectu illo suo et ex schedis suis tradet quater h. XI. *privatissime* Exercitationes architectonicas practicas offert habendas horis, quas mox indicabit.

BREIDENSTEIN Dr. Theoriam Musices, coniunctam cum exercitationibus practicis, tradet ter p. hebd.

ARTES GYMNASTICAE.

Equitandi et saltandi institutionem desiderantibus offerunt magistri GAEDIKE et RADERMACHER; arma tractandi modos docebit SEGERS.

DOCTRINARUM APPARATUS ET INSTITUTA.

Bibliotheca Academica senis per singulas hebdomades diebus, Merc. et Sat. intra horas II. et III. reliquis diebus h. XI. patebit, et legitime petentibus eius copiae prompte officioseque dispensabuntur.

Apparatus et Instituta præterea variis disciplinis parata iam haec sunt: *I. Suppellex instrumentorum Physicæ, II. Laboratorium chemicum, III. Hortus botanicus, IV. Museum zoologicum, V. Thesaurus mineralogicus, VI. Clinicum et Policlinicum medicum, VII. Clinicum et Policlinicum chirurgicum et ophthalmiatricum, VIII. Apparatus instrumentorum chirurgicorum et ligaminum, IX. Xenodochium obstetricium, X. Theatrum anatomicum.* Quibus mox accedent, quae nunc parantur, *XI. Gypsotheca ad illustrandam historiam artis antiquae, cum Museo antiquitatum academico, XII. Agellus oeconomiae rurali exercendae, XIII. Apparatus diplomaticus, XIV. Specula astronomica.*

In *Seminario Regio Theologico Evangelicorum* exercitationes in V. et N. T. exegeticas AUGUSTI Dr. et LÜCKE Dr. moderabuntur, patristicas GIESELER Dr. *Seminarii Regii Homiletici Evangelicorum* exercitationes reget NITZSCH Dr. Iidem disputando exercebunt harum litterarum studiosos. De *Seminarii Regii Philologici* per hoc curriculum studiis sub nominibus Professorum ordinis Philosophici, HEINRICHI, Directoris, et NAEKII, relatum est.

Epist.

Epist.

Epist.

Epist.

Epist.

Epist.

Epist.

Epist.

Epist.

Epist.

Epist.

Epist.

Epist.

Epist.

Epist.

Epist.

Epist.

Epist.

Epist.

Epist.

Epist.

Epist.

Epist.

Epist.

Epist.

Epist.

Epist.

Epist.

Epist.

Epist.

Epist.

Epist.

Epist.

Epist.

Epist.

Epist.

Epist.

Epist.

Epist.

Epist.

Epist.

